

Motivația întocmirii ghidului

Modificările legislative, republicarea sau apariția unor acte normative cu incidență în domeniul inventarierii au impus necesitatea actualizării *Ghidului privind inventarierea elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii*, postat în anul 2009 pe site-ul UCECOM la secțiunea Financiar-Contabil.

Conceput într-un format modern și cu un titlu care stârnește curiozitatea specialiștilor și nu numai, *Ghidul privind inventarierea patrimoniului. Proceduri* reprezintă un model atât teoretic cât și practic de desfășurare a unei misiuni concrete, prin parcurgerea etapelor specifice, a procedurilor și elaborarea documentelor de lucru, într-o manieră simplă și ușor de înțeles. Acesta se adresează, în primul rând, conducătorilor entităților pe care le gestionează și, în același timp, reprezintă suportul pentru realizarea propriilor ghiduri practice, funcție de specificul fiecărei entități.

Elaborarea ghidului are la bază prevederile art. 7 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, articol care stabilește obligativitatea persoanelor juridice, inclusiv a entităților cooperatiste meșteșugărești, a efectuării inventarierii generale a elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii deținute la începutul activității, cel puțin o dată în cursul exercițiului financiar, precum și în cazul fuziunii, divizării sau lichidării și în alte situații prevăzute de lege.

De asemenea, potrivit prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.861/2009 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, entitățile au obligația să emită proceduri proprii privind inventarierea, aprobate de administratorul sau altă persoană care are obligația gestionării entității.

Scopul principal al misiunii de inventariere îl constituie stabilirea situației reale a tuturor elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii ale fiecărei entități, precum și a bunurilor și valorilor deținute cu orice titlu, aparținând altor persoane juridice sau fizice, în vederea întocmirii situațiilor financiare anuale care trebuie să ofere o imagine fidelă a poziției financiare și a performanței entității pentru respectivul exercițiu financiar.

Dincolo de prevederile legale și sancțiunile aplicabile privind obligativitatea inventarierii patrimoniului, fiecare entitate are nevoie să-și asigure conformitatea datelor reale cu cele din contabilitate. Mai mult decât atât, trebuie pus accent pe valoarea elementelor care compun patrimoniul entității, pentru a preîntâmpina eventuale deprecieri care ar permite o supraevaluare a elementelor de activ sau o subevaluare a elementelor de capitaluri proprii și datorii, denaturând astfel poziția reală a entității, măsurată pe baza situațiilor financiare.

Realizarea *Ghidului privind inventarierea patrimoniului. Proceduri* a avut în vedere parcurgerea procedurilor și documentelor specifice activității de inventariere, structurate pe mai multe etape prezentate prin normele de aplicare, astfel:

- constituirea comisiei de inventariere prin decizie scrisă, semnată de conducătorul entității patrimoniale;
- inventarierea propriu-zisă, evaluarea și întocmirea listelor de inventar;
- stabilirea rezultatelor inventarierii prin compararea datelor constatate faptic și înscrise în listele de inventariere cu cele din evidența tehnico-operativă și din contabilitate;
- înscrierea rezultatelor inventarierii de către comisia de inventariere într-un proces-verbal;
- prezentarea conducătorului entității/administratorului a propunerilor cuprinse în procesul-verbal al comisiei de inventariere în termen de 7 zile lucrătoare de la data încheierii operațiunilor de inventariere;
- înregistrarea rezultatelor inventarierii în evidența tehnico-operativă și în Registrul inventar în termen de cel mult 7 zile lucrătoare de la data aprobării procesului-verbal de inventariere de către conducătorul entității/administrator.

Pe lângă etapele enumerate și dezvoltate pe larg în *Ghid*, au mai fost prezentate și aspecte referitoare la tratamentul contabil și fiscal privind plusurile și minusurile constatate la inventar, modele de documente necesare în procesul de inventariere, precum și precizări metodologice de întocmire a acestora. De asemenea, în material au fost cuprinse și noile prevederi referitoare la obligativitatea efectuării operațiunii de inventarierii în vederea întocmirii situațiilor financiare interimare.

Considerăm că și acest *Ghid* poate reprezenta o sursă importantă de inspirație în elaborarea propriilor proceduri necesare în entitățile cooperatiste meșteșugărești.

Autorii

